

opusdei.org

Sydän

171 Jumalan Rakkaus... on todellakin rakkauden arvoista!

11.12.2010

146 Minusta vaikuttaa siltä, että kuljet sydän kädessäsi ikään kuin sitä kaupaten. Kuka haluaa sen? - Jos kukaan luotu ei sitä halua, tulet tarjoamaan sitä Jumalalle.

Luuletko, että pyhimykset tekivät niin?

147 Sinuako varten kaikki luotu on olemassa? Ei, vaan Jumalaa varten. Jos jokin luotu on sinun

käytettävissäsi, se on sitä Jumalaa varten.

148 Miksi kumarrut juomaan maallisten lohdutusten lammikoista, kun voit tyydyttää janosi vesissä, jotka virtaavat iankaikkiseen elämään asti?

149 Irrottaudu kaikista luoduista niin kuin vaatteista, kunnes olet riisunut ne kaikki. Sillä, kuten pyhä paavi Gregorius sanoi, paholaisella ei ole mitään omaa tässä maailmassa. Se tulee taisteluun alastomana. Jos käyt sitä vastaan vaatetettuna, se kaataa sinut pian maahan, koska sillä on mihin tarttua sinussa.

150 Vaikuttaa siltä kuin suojeleusenkeli sanoisi sinulle: ”Sydämesi on kovin täynnä inhimillistä kiintymystä!”... - Ja sitten: ”Sitäkö toivot suojeelijasi suojelevan?”

151 Irtautuminen. - Kuinka paljon se vaatiikaan!... Kuinka toivoisinkaan olevani kiinni vain kolmella naulalla ja tuntevani lihassani vain Ristin!

152 Etkö aavista, että sinua odottavat suurempi rauha ja syvempi yhteys Jumalaan vasta sitten, kun olet vastannut siihen erityiseen armoon, joka vaatii sinulta täydellistä irtautumista?

- Taistele Hänen puolestaan miellyttääksesi Häntä, mutta vahvista samalla toivoasi.

153 Pane toimeksi! Mene hänen luokseen jalomielisenä ja kysy häneltä lapsen tavoin: ”Mitä sinä annan minulle, kun pyydät minulta tätä?”

154 Halusi irtautua on niin suuri, että pelkää tulevasi kylmäksi ja teennäiseksi kaikkia kohtaan! - Jätä tämä huolenaihe! Jos kuulut Kristukselle - kokonaan Kristukselle -

saat häneltä jokaiselle tulta, valoa ja lämpöä.

155 Jeesus ei tyydy vain osaan: Hän haluaa kaiken.

156 Et halua alistua Jumalan tahtoon... mutta sen sijaan noudatat kaikista vähäpätöisimmän luodun tahtoa.

157 Älä muuta asioiden tärkeysjärjestystä. Mitä hyödyttää olla kiintynyt luotuihin, kun itse Jumala antaa sinulle itsensä?

158 Nyt valuvat kyyneleet. - Koskee, eikö niin? - Tietenkin, ystäväni! Totta kai, sillä sehän oli tarkoituskin.

159 Sydämesi voimat vähenevät ja haet tukea maasta. - Hyvä, mutta pidä huolta, ettei tuki, johon tartut, muutu elottomaksi painoksi, joka vetää sinut alas, tai kahleeksi, joka tekee sinusta orjan.

160 Sano minulle vilpittömästi, onko tuo ystävyyttä vai pelkkä kahle.

161 Tuhlaat hellyyttä. - Sanon sinulle: ”Sinun on aina osoitettava rakkautta lähimmäisiäsi kohtaan. Mutta - kuuntele minua tarkoin, apostolin sielu - tuo toinen tunne on Kristukselta ja se on varattu ainoastaan häntä varten. Herra itse on pannut sen rintaasi. - Sitä paitsi eikö olekin niin, että silloin, kun olet avannut minkä tahansa sydämesi salvan, ja niitä on seitsemän, epäilyksen pilvi on useammin kuin kerran noussut yliluonnollisen elämäsi taivaalle. Hyvästä aikomuksestasi huolimatta kysyt kiusaantuneena itseltäsi: ”Meninkö liian pitkälle osoittaessani kiintymystäni ulkonaisesti?”

162 Toiseksi sydän. Ensin velvollisuus. - Mutta täyttäessäsi velvollisuutta anna sydämesi lämmön olla mukana.

163 ”Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi!” Sydänparkasihan sinua viettelee!

Purista sitä! Rutista sitä käsilläsi! Älä anna sille lohdutusta! - Ja kun se pyytää sitä, sano sille rauhallisesti, luottamuksellisesti ja jaloa sääliä tuntien: ”Sydän, sydän, paikkasi on ristillä, paikkasi on ristillä!”

164 Miten on sydämesi laita? - Älä ole huolestunut: Pyhimykset, jotka olivat aivan tavallisia ihmisiä, kuten sinä ja minä, tunsivat myös nuo ”luonnolliset” taipumukset. Jos he eivät olisi tunteneet niitä, heidän ”yliluonnolliset” pyrkimyksensä säästää sydämensä - sielunsa ja ruumiinsa - Jumalalle olisi ollut vähäarvoista verrattuna siihen, että he olisivat antaneet sen jollekin luodulle.

Siksi uskonkin, ettei sydämen heikkous ole este päättäväiselle ja

”hyvin rakastuneelle” sielulle, jos tie on selvillä.

165 Uskotko sinä, joka maallisen rakkauden tähden olet kärsinyt niin paljon halpamaista kohtelua, todella rakastavasi Kristusta, vaikket halua kärsiä tuota nöyryytystä Hänen vuokseen?

166 Kirjoitit minulle: ”Isä, minulla on... hammassärkyä sydämessä”. - En pidä sitä vitsinä, sillä tiedän, että sinulta puuttuu hyvä hammaslääkäri, joka voisi vetää pois tietyt ”hampaat”.

Jos antaisit sen tapahtua...

167 ”Olisinpa lopettanut heti alkuunsa!” sanoit minulle. - Toivottavasti sinun ei tarvitse toistaa tuota myöhäistä huudahdusta.

168 ”Minua huvitti puheenne tilinteosta, jota Herramme tulee teiltä vaatimaan. Hän ei ole kenellekään

teistä tuomari sanan ankarassa merkityksessä, vaan yksinkertaisesti Jeesus”. - Nämä sanat, jotka eräs pyhä piispa on kirjoittanut, ja jotka ovat lohduttaneet useampaa kuin yhtä kärsivää sydäntä, voivat hyvinkin lohduttaa myös sinun sydäntäsi.

169 Tuska murtaa sinut, koska otat vastaan sen pelkuruudella. - Ota se vastaan urhoollisesti, kristillisessä hengessä, ja tulet arvostamaan sitä kuin aarretta.

170 Miten selvä tie onkaan!... Miten näkyviä esteet ovatkaan!... Miten hyvät ovatkaan niiden voittamiseen tarkoitetut aseet! - Ja kaikesta huolimatta niin monia eksymisiä ja kompastumisia! Eikö totta?

- Tuo ohut lanka - meidän kummankin tuntemamme kahle, vahva rautakahle - on se, jota et halua murtaa ja joka saa sinut

eksymään tieltä, kompastumaan ja jopa kaatumaan.

- Miksi viivytät sen katkaisemista... ja pääsemistäsi eteenpäin?

171 Jumalan Rakkaus... on todellakin rakkauden arvoista!

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/sydan/](https://opusdei.org/fi-fi/article/sydan/) (9.4.2026)